

POWSTANIE STOWARZYSZENIA

Dnia 6 czerwca 1998r. w Siedlcach powołany został przez działaczy "Solidarności" z lat 80-tych Komitet Założycielski Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych z siedzibą w Siedlcach, którego tymczasowym prezesem został pan Janusz Olewiński. Celem Stowarzyszenia jest m.in. konsolidacja osób represjonowanych, ich rodzin i osób wspierających na płaszczyźnie pomocy wewnątrzrodzinkowej, którzy dzisiaj są zapomniani i osamotnieni. Członkami mogą być osoby, których aktywność i związane z nią represje i uciążliwości miały miejsce w szczególności w latach 1980-1989, które nie sprzeniewierzyły się ideałom "S" z lat 80-tych oraz przestrzegać będą zasad koleżeńskości współżycia i zasad moralnych, uznając tym samym łacińsko-chrześcijański system wartości za swój własny oraz osoby czynnie zwalczające system komunistyczny. Ponadto pragniemy podtrzymywać, dokumentować, upowszechniać wartości i tradycje ruchu solidarnościowego i niepodległościowego, udzielać wszechstronnej pomocy członkom Stowarzyszenia i ich rodzinom, domagać się rehabilitacji osób dotkniętych represjami i naprawienia krzywd, jakich doznały w znaczeniu moralnym i wymiarze materialnym.

W m-cu maju i czerwcu Janusz Olewiński spotyka się najpierw w Elblągu z tamtejszą „S”, a następnie bierze czynny udział w Częstochowie w spotkaniach osób represjonowanych z Kraju, gdzie jest inicjatorem powołania federacji stowarzyszeń osób represjonowanych w latach 80-tych. Konsekwencją tego działania jest powołanie w Radomiu 29 sierpnia Federacji Stowarzyszeń Represjonowanych w Stanie Wojennym. Istotną cechą Federacji jest zachowanie przez poszczególne Stowarzyszenia swojej niezależności.

13 lipca br. Sąd Wojewódzki w Siedlcach *Postanowieniem* dokonuje rejestracji Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych z siedzibą w Siedlcach.

3 września br. na posiedzeniu Zarządu wystosowany został *Apel* do organizacji prawicowych następującej treści: "Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych w Siedlcach wzywa wszystkie organizacje prawicowe do sporządzenia jednej listy wyborczej w nadchodzących wyborach samorządowych - 11 października.

Istniejące rozbieżności orientacji prawicowych, które ma wyraz w tworzeniu wielu list wyborczych doprowadzi do przegranej w wyborach. Oznacza to całkowite wyłączenie prawicy z udziału w tworzeniu i rozwoju reform samorządowych".

21 września na ręce Bogusława Olszewskiego przewodniczącego NSZZ "S" w Siedlcach i zarazem delegata na Krajowy Zjazd "S", Stowarzyszenie przekazuje projekty następujących uchwał:

WALNE ZGROMADZENIE

30 sierpnia br. w Kościele św. Stanisława w Siedlcach przy licznych udziałach wiernych i zaproszonych gości ks. prałat Mieczysław Łuszczynski koncelebrował Mszę św. w intencji Ojczyzny i osób prześladowanych przez system komunistyczny w latach 80-tych.

Janusz Olewiński podziękował ks. Prałatowi za ofiarę Mszy św. i jego osobiste zaangażowanie w kształtowanie oblicza siedleckiej "Solidarności" w następujących słowach: *"W imieniu własnym, wszystkich represjonowanych, naszych rodzin i tutaj obecnych, pragnę złożyć 'Bóg zapłać' za dzisiejszą Eucharystię wszystkim księżom. Pragnę szczególnie podkreślić rolę, jaką ks. Prałat Mieczysław Łuszczynski odegrał przez całe lata od początku sierpnia 80-tego roku. To, że 'Solidarność' miała oblicze chrześcijańskie, jest Jego zasługą. On był pierwszym kapłanem tutaj, na tej siedleckiej ziemi, który nawiązał kontakt za moim pośrednictwem z tym ruchem, który się wówczas tworzył. Jak wielki był to wkład i ogrom pracy, okazało się, gdy wprowadzono stan wojenny. My siedzieliśmy w więzieniach i obozach, byliśmy bicie i katowani. Niejeden wyszedł jako kaleka lub inwalida. Ten kapłan nie był bity - na niego po prostu wydano wyrok śmierci w tym czasie, podobnie jak na ks. Jerzego Popiełuszkę. On o tym nie mówił, nie wspominał. To skromny kapłan i prosty człowiek. Bóg zapłać za takiego księdza na naszej siedleckiej ziemi".*

Po Mszy św. odbyło się I Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych. Przy bardzo licznych udziałach zainteresowanych i sympatycznej atmosferze obradowano przez ponad 6 godzin. Wybrano statutowe władze: Janusz Olewiński przewodniczący, Elżbieta Jędrzejuk - sekretarz, Andrzej Cichy - skarbnik i Maciej Kublikowski.

Broniąc praw człowieka w Polsce, pracując w związku i dla związku zawodowego „Solidarność”, doprowadzili do obalenia komunizmu nie tylko w Polsce, ale i w Europie środkowo-wschodniej, przyplacając to swoim zdrowiem. Ci najlepsi obrońcy demokracji w Polsce żyją do dziś w bardzo trudnych warunkach, pozbawieni zdrowia i cienia nadziei na poprawę swego i swojej rodziny losu. Tymczasem wszyscy pozostali, łącznie z ich następcami, będącymi dzisiaj u steru władzy czerpią z ich cierpienia, trudu i wysiłku owoce. Z przykrością, ale i wielkim oburzeniem należy stwierdzić, iż uprzywilejowani zostali natomiast osobnicy czynnie broniący systemu komunistycznego, których działalność była zaznaczona zbrodnią i okrucieństwem, łamaniem prawa i powodująca niejednokrotnie kalectwo oraz bezpowrotnie utratę zdrowia

1. Walne Zgromadzenie delegatów NSZZ "Solidarność" składa hołd wszystkim osobom prześladowanym w latach 1980-1989 za obronę NSZZ "S" i za istnienie Związku po dzień dzisiejszy. Szczególne podziękowania i zobowiązania Związku należą się tym działaczom i ich rodzinom, którzy ponieśli śmierć lub doznali trwałego uszkodzenia ciała stając się kalekami, inwalidami i wszystkim, którzy byli w szczególny sposób represjonowani przez system komunistyczny. Stając w pierwszym szeregu w obronie Związku, suwerenności Polski praw każdego człowieka na polskiej ziemi nasi koledzy bardzo dobrze wypełnili swój obowiązek.

2. Walne Zgromadzenie Delegatów NSZZ "Solidarność" zobowiązuje Komisję Krajową do podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie zadośćuczynienia osobom poszkodowanym (szczególnie inwalidom, kalekom) w wyniku represji komunistycznych, jakich doznali w okresie lat 1980-1989 pracując w strukturach NSZZ "S".

3. Walne Zgromadzenie Delegatów NSZZ "S" przyjmuje z zadowoleniem tworzenie przez najlepszych działaczy "Solidarności" z lat 80-tych struktur stowarzyszeń osób prześladowanych, ich rodzin i osób wspierających mających na celu integrację środowiska opozycji niepodległościowej i solidarnościowej z okresu 1980-1989.

WZD zobowiązuje Komisję Krajową do udzielenia szczerzonej pomocy tym stowarzyszeniom, również poprzez Regiony i wszystkie struktury Związku.

Na posiedzeniu w dniu 24 września Zarząd Stowarzyszenia przy licznych udziałach członków przyjął deklarację osób wstępujących oraz omówił szereg zagadnień organizacyjnych.

Zarząd podziękował p. Januszowi Olewińskiemu za to że, upominał się o prawa dla osób poszkodowanych (inwalidów, kalek, pozbawianych praw pracowniczych) w okresie lat 80-tych, występując w ich imieniu z wnioskami o uregulowanie tych bolesnych problemów. Wysiłki te kontynuowane są nadal przez Stowarzyszenie i tak opracowany został list otwarty do uczestników na III Międzynarodową Konferencję Obrońców Praw Człowieka, obradujących w Warszawie w dniach 14-16.10. br.:

"Wprowadzenie stanu wojennego w Polsce w dniu 13 grudnia 1981r oraz represje i prześladowania z tym związane spowodowały u wielu najlepszych działaczy demokratycznych ze związku zawodowego „Solidarność” i innych ugrupowań antykomunistycznych inwalidztwo, kalectwo czy utratę praw pracowniczych. Jaskrawym przykładem była brutalna i okrutna pacyfikacja obozu internowanych w Kwidzynie 14.08.82r, gdzie ponad 100 osób było bestialsko bitych, a około 40 bardzo dotkliwie. Z tego tylko jednego obozu wyszło kilku inwalidów i kalek po brutalnym pobiciu przez funkcjonariuszy państwowych. Związkowcy ci wówczas, jak i do chwili obecnej dyskryminowani są przez prawo, które nie naprawia doznanych krzywd.

poddanym tym procedurom działaczom. Budzi to raziące poczucie krzywdy, jest wielką niesprawiedliwością i dyskryminacją najaktywniejszych obrońców praw człowieka w samym środku Europy tym bardziej, że o uregulowanie powyższego problemu zwracano się do urzędów i osób kompetentnych: marszałków Sejmu i Senatu, Premiera RP, przewodniczącego AWS i „Solidarności” Mariana Krzaklewskiego, Prezydenta RP, Ministerstwa Sprawiedliwości, Urzędu ds. Kombatantów, Rzecznika praw obywatelskich, Lecha Wałęsy, posłów i senatorów ziemi siedleckiej, i wielu innych. Demokratyczni działacze trwale pozbawieni zdrowia i praw pracowniczych mają prawo do do upominania się naprawienia krzywd. Dlatego też Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych z siedzibą w Siedlcach w imieniu wszystkich poszkodowanych w okresie lat 1980-1989 po raz kolejny głośno domaga się od władz Rzeczypospolitej Polskiej naprawienia wyrządzonych krzywd obrońcom praw człowieka i demokracji w Polsce, a uczestników III Międzynarodowej Konferencji Obrońców Praw Człowieka obradujących w Warszawie prosi o poparcie i pomoc w wymienionej sprawie.

Ponadto Zarząd wystosował pismo do *Rodziny Polskiej*: "Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych w Siedlcach przyjmuje z zadowoleniem tworzenie się struktur Rodziny Polskiej na terenie ziemi siedleckiej i wyraża wolę współpracy z jej przedstawicielami w naszym regionie. W obecnej dobie polska rodzina traci swoją wielowiekową siłę, nie ma już tego bogactwa tradycji, gdyż przestaje opierać się o swoją przeszłość, odrywa się od niej i w związku z czym zanika tradycja historyczna. W dzisiejszej przełomowej chwili zastępuje nam drogę zagadnienie gniazda rodzinnego, jako najaktualniejszego ze wszystkich zagadnień wielkiego momentu, jaki przeżywamy. Dlatego wspierać będziemy wszelkie działania Rodziny Polskiej dla budowania naszego domu polskiego".

Informujemy, iż posiedzenia otwarte Zarządu odbywają się w każdy ostatni czwartek miesiąca - spotkanie w październiku odbędzie się 29 przy ul. Świętojańskiej 4 o godzinie 17.00

Zapraszamy do naszego Stowarzyszenia osoby czynnie zwalczające system komunistyczny, a także szukanowane w różnoraki sposób.

Kontakt w Siedlcach tel. kierunkowy 0-25 z p. Januszem Olewińskim tel/fax 44-13-51, p. Andrzejem Cichym tel. 44-41-52, p. Elżbietą Jędrzejuk tel. 260-69

Adres do korespondencji: Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych 08-110 Siedlce ul. Świętojańska 4 lub ul. Batorego 1/40

Biuletyn zamknięto 10.10.1998r